మినర్వా మిల్స్ లిమిటెడ్

vs

వారి కార్మికులు

[గౌరవ న్యాయమూర్తులు మెహర్ చంద్ మహాజన్, బి . కె . ముఖీర్జియ మరియు జగ న్నాధ దాసు]

పారిశ్రామిక వివాదాల చట్టం , 1947,సెక్షన్లు 7 , 8 , 10– ట్రిబ్యునల్ నిర్ణీత వ్యవధి కోసం ఏర్పాటైంది – మునుపటి ట్రిబ్యునల్ ద్వారా పూర్తిగా పరిష్కరించబడని కేసుల విచారణ కోసం కొత్త ట్రిబ్యునల్ ఏర్పాటు – చట్టబద్ధత–రాష్ట్ర ప్రభుత్వ అధికారాలు.

పారిశ్రామిక వివాదాల చట్టం , 1947లోని సెక్షన్ 7 ప్రకారం , సముచితమైన ప్రభుత్వానికి నిర్ణీత వ్యవది కాలానికి ట్రిబ్యునల్‌ను ఏర్పాటు చేయడానికి తగినంత అధికారం కలిగి ఆ ట్రిబునల్ కాల పరిమితి తీరిన పిదప ఆ గత ట్రిబునల్ వినడానికి పరిష్కరించడానికి నివేదించబడగా మిగిలిన కేసులను పరిష్కరించడానికి తర్వాతి కొత్త ట్రిబ్యునల్‌ను ఏర్పాటు చేయవచ్చు.

తీర్పు:

అప్పీల్ అధికార పరిధి: 1953 వ సంవ త్సరపు సివిల్ అప్పీల్స్ నం. 140 నుండి 143 మరియు 156 నుండి 157.

1953 ఏప్రిల్ 23న సుప్రీం కోర్ట్ ఇచ్చిన ప్రత్యేక సెలవు ద్వారా లేబర్ అప్పీలేట్ ట్రిబ్యునల్ ఆఫ్ ఇండియా , థర్డ్ బెంచ్, మద్రాస్ యొక్క 19 డిసెంబర్ 1952 నాటి అప్పీళ్ళ నంబర్లు బొమ్ . 245/52, 246/52, 247/52 మరియు 248/52 పై వచ్చిన అప్పీలు.

CK డాఫ్తరీ, భారతదేశం కొరకు సొలిసిటర్–జనరల్ , (జె. బి. దాదాచాంజీ, అతనితో) అన్ని అప్పీళ్లలో అప్పీలుదారుల కోసం.

సివిల్ అప్పీళ్ల నంబర్ 140 నుంచి 143లో ప్రతివాదులకు ఎస్.మోహన్ కుమారమంగళం.

సివిల్ అప్పీల్స్ నంబర్ 156 మరియు 157లో ప్రతివాదులకు HJ ఉమ్రిగర్.

1953. అక్టోబరు 8. న్యాయస్థానం తీర్పునువెలువరించినది

గౌరవ న్యాయమూర్తి మహాజన్ .- మైసూర్ ప్రభుత్వం 15 జూన్ 1951 నాటి నోటిఫికేషన్ ద్వారా, పారిశ్రామిక వివాదాల చట్టం , 1947లోని సెక్షన్ 7 ద్వారా అందించబడిన అధికారాల ప్రకారం, ఒక పారిశ్రామిక ట్రిబ్యునల్‌ను ఏర్పాటు చేసింది. చట్టంలోని నిబంధనలకు అనుగుణంగా పారిశ్రామిక వివాదాల పరిష్కారానికి చైర్మన్ మరియు ఇద్దరు సభ్యులతో కూడిన ఒక సంవత్సరం కాల వ్యవధి గలది ఈ ట్రిబునల్. ఇది క్రింది వ్యక్తులను చైర్మన్‌గా మరియు సభ్యులుగా నియమించింది:-

ఛైర్మన్ : రాజధర్మప్రసక్త టి. సింగరవేలు ముదలియార్.

సభ్యులు: జనాబ్ మహమ్మద్ షెరీఫ్.

శ్రీ యెస్.రంగరామయ్య.

బెంగుళూరులోని మినర్వా మిల్స్ లిమిటెడ్ యాజమాన్యం మరియు కార్మికుల మధ్య రెండు వివాదాలు మరియు బెంగళూరులోని మైసూర్ స్పిన్నింగ్ అండ్ మాన్యుఫ్యాక్చరింగ్ కో.లిమిటెడ్ యాజమాన్యం మరియు కార్మికుల మధ్య ఉన్న మరో రెండు వివాదాలు సెక్షన్ 10 (1) (సి) కింద పేర్కొన్న పారిశ్రామిక వివాదాల [ఇండస్ట్రియల్]ట్రిబ్యునల్‌కు సూచించబడ్డాయి . జూన్ 15, 1952 వరకు, ఒక సంవత్సరం గడువు ముగిసే వరకు , ట్రిబ్యునల్ కు సూచించిన 22 వివాదాలలో 5 మాత్రమే పరిష్కరించింది. మాకు సంబంధించిన నాలుగు వివాదాలలో , ట్రిబ్యునల్ నిర్ణయించవలసిన అంశము లను మాత్రమే రూపొందించింది కానీ , ఎటువంటి సాక్ష్యాలను నమోదు చేయడానికి ముందుకు సాగలేదు.

27 జూన్, 1952న, చట్టంలోని సెక్షన్ 10(1) (సి) ప్రకారం ప్రభుత్వం మరొక నోటిఫికేషన్ ద్వారా ఈ వివాదాల తీర్పు కోసం మరొక ట్రిబ్యునల్‌ను ఏర్పాటు చేస్తూ , మొదటి ట్రిబ్యునల్ పరిష్కరించని అన్ని వివాదాలను కొత్తగా ఏర్పాటు చేసిన ట్రిబ్యునల్‌కు సూచించింది. ఈ నోటిఫికేషన్ పదజాలం చాలా సంతుష్టి గా లేనందున దిగువ కోర్టులలోనూ మరియు మా ముందు కూడా మంచి విమర్శలు జరిగినవి. ఈ నోటిఫికేషన్ ఇలా నడుస్తుంది:-

" 1951 జూన్ 15 నాటి నోటిఫికేషన్ నెం. LS 1075-LW 68-51-2 ప్రకారం పారిశ్రామిక వివాదాల చట్టం 1947, లోని నిబంధనలకు అనుగుణంగా పారిశ్రామిక వివాదాల తీర్పు కోసం ఒక

సంవత్సర కాలానికి ఒక పారిశ్రామిక ట్రిబ్యునల్ ఏర్పడింది మరియు చెప్పబడిన ఒక సంవత్సరం గడువు ముగిసినందున, చైర్మన్ మరియు ఇద్దరు సభ్యుల కార్యాలయంలో పదవి ఖాళీ ఏర్పడింది, అవి ఏమియనగ

చైర్మన్: శ్రీ సింగారవేలు ముదలియార్

సభ్యులు: జనాబ్ మొహమ్మద్ షెరీఫ్.

శ్రీ యెస్ . రంగరామయ్య.

ఇప్పుడు పారిశ్రామిక వివాదాల చట్టం , 1947లోని సెక్షన్లు 7 మరియు 8 కింద అందించబడిన అధికారాన్ని వినియోగించుకుంటూ , మైసూర్ రాష్ట్రంలోని పారిశ్రామిక వివాదాల పరిష్కారానికి అనుగుణంగా ఒక పారిశ్రామిక ట్రిబ్యునల్‌ను ఏర్పాటు చేయడానికి ఘనమైన మైసూర్ మహారాజా వారు సంతోషిస్తున్నారు. చట్టంలోని నిబంధనల ప్రకారం ఈ వ్యక్తులను చైర్మన్‌గా మరియు సభ్యులుగా నియమించిరి.

చైర్మన్: శ్రీ బిఆర్ రామలింగయ్య.

సభ్యులు: జనాబ్ మహ్మద్ షెరీఫ్.

శ్రీ కె. శామరాజ అయ్యంగార్.

పారిశ్రామిక వివాదాల చట్టం , 1947లోని సెక్షన్ 10 (1) (సి) ప్రకారం , ఈ నోటిఫికేషన్ కింద ఇప్పుడు ఏర్పాటైన ట్రిబ్యునల్ మునుపటి నోటిఫికేషన్ ద్వారా ఏర్పాటు ఐన ట్రిబ్యునల్ కు సూచింపబడి జూన్ 15, 1951నుండి 15 జూన్, 1952 వ్యవదిలో అపరిష్కృతం గా ఉంచిన అన్ని సూచనలను విని పరిష్కరించాలని ఆదేశించడానికి మహారాజా వారు సంతోషిస్తున్నారు."

రెండవ ట్రిబ్యునల్ ఈ అప్పీళ్లకు సంబంధించిన నాలుగు వివాదాలను విచారించినప్పుడు , యజమానులు ఈ వివాదాలను వి నేందుకు రెండవ ట్రిబ్యునల్ అధికార పరిధికి సంబంధించి అనేక ప్రాథమిక అభ్యంతరాలను లేవనెత్తారు . వాటిలో ప్రధానమైనవి ఏమిటంటే , (1) మొదటి ట్రిబ్యునల్ జీవిత కాలం ఒక సంవత్సరం అని కాల పరిమితి నిర్దేశించడం అనధికారమైనది, చట్టవిరుద్ధమైనది అని అందువల్ల ఆ వ్యవధి ముగిసినప్పటికీ మొదటి ట్రిబ్యునల్ ఉనికిలో కొనసాగుతున్ది ; (2) మొదటి ట్రిబ్యునల్‌లోని సభ్యులు తమ విధులను నిర్వర్తించడానికి అందుబాటులో ఉన్నంత వరకు , మొదటి ట్రిబ్యునల్‌కు సూచించబడిన వివాదాలను ప్రభుత్వం దాని నుండి ఉపసంహరించుకోలేదు మరియు

సెక్షన్ 8 కి ఈ కేసు వాస్తవాలకు ఎలాంటి అప్లికేషన్ లేదు ; మరియు (3) కొత్తగా ఏర్పాటైన ట్రిబ్యునల్ ద్వారా ఈ వివాదాల విచారణ , వాటిని ఆదరించే అధికార పరిధి ఉన్నప్పటికీ , వాటిని మొదటి ట్రిబ్యునల్ వదిలిపెట్టిన దశ నుండి కొనసాగించకుండా , మరల విచారణను కొత్తగా పున [డి నోవో] ప్రారంభించాలి అని వాదించిరి .

ఉద్యోగులు ఈ వాదనలను వ్యతిరేకించారు మరియు సెక్షన్ 7 కింద ఒకటి లేదా అంతకంటే ఎక్కువ పారిశ్రామిక ట్రిబ్యునల్‌లను ఏర్పాటు చేయడం ప్రభుత్వానికి సమర్థనీయమని మరియు ఈ ట్రిబ్యునల్‌లు పరిమిత కాల వ్యవధి వరకు పనిచేయాలని సూచించడానికి అనుమతి ఉందని వాదించారు; జూన్ 27, 1952 నాటి నోటిఫికేషన్ చట్టంలోని సెక్షన్లు 7 మరియు 8 ప్రకారం చెల్లుబాటు అవుతుందని మరియు రెండవ ట్రిబ్యునల్ సక్రమంగా ఏర్పాటు చేయబడిందని మరియు చట్టంలోని సెక్షన్ 10 (1) (సి) కింద సూచించిన వివాదాలపై అధికార పరిధిని కలిగి ఉందని మరియు కొత్తగా విచారణను పునఃప్రారంబించాల్సిన [డి నోవో] అవసరం లేదని వాదించారు.

రెండవ ట్రిబ్యునల్ యజమానులు లేవనెత్తిన ప్రాథమిక అభ్యంతరాలను తిరస్కరించింది మరియు పరిమిత కాలానికి మొదటి ట్రిబ్యునల్‌ను ఏర్పాటు చేయడానికి ప్రభుత్వానికి సమర్థత ఉందని , రెండవ ట్రిబ్యునల్ సక్రమంగానే ఏర్పాటు చేయబడిందని మరియు రెండవ ట్రిబునల్ కు చేసిన సూచనలు సరైనవని మరియు మొదటి ట్రిబ్యునల్ వాటిని విడిచిపెట్టిన దశ నుండి కొనసాగించవచ్చని నిర్ధారణకు వచ్చింది. ఈ ఉత్తర్వుకు వ్యతిరేకంగా యజమానులు లేబర్ అప్పీలేట్ ట్రిబ్యునల్ కు చేసిన అప్పీళ్లు 1952 సంవత్సరపు అప్పీలు నం. 245 నుండి 248 వరకు గా నెంబర్ అయినవి . వారు భారత రాజ్యాంగంలోని ఆర్టికల్, 226 ప్రకారం , 1952-53 సం లోని సి.పి [CP] నంబర్లు 79 మరియు 80 కింద కోర్టులో రిట్ దరఖాస్తులను కూడా దాఖలు చేశారు. ఈ అప్పీళ్ల కు సంబంధించిన నాలుగు వివాదాల పరిష్కారం లో ముందుకు రెండవ ట్రిబ్యునల్ కొనసాగించకుండా నిషేధించే రిట్ ను కూడా వేశారు. అప్పీళ్ల విషయం లోనూ మరియు రిట్ దరఖాస్తులలోనూ నిర్ణయం కోసం ఉద్భవించిన అంశాలు గణనీయంగా ఒకే విధంగా ఉన్నాయి. ఈ పరిస్థితుల్లో లేబర్ అప్పీలేట్ ట్రిబ్యునల్ ద్వారా అప్పీళ్లను విచారించే వరకు రిట్ దరఖాస్తుల విచారణను హైకోర్టు వాయిదా వేసింది .

లేబర్ అప్పీలేట్ ట్రిబ్యునల్ 1952 డిసెంబరు 19 నాటి తన ఉత్తర్వు ద్వారా అన్ని 'అప్పీళ్లను తోసిపుచ్చింది మరియు తదనంతరం మైసూర్ హైకోర్టు 25 మార్చి, 1953 నాటి ఉత్తర్వు ద్వారా రిట్ దరఖాస్తులను కూడా తోసిపుచ్చింది. అయితే, ఈ కోర్టును ఆశ్రయించడానికి యజమానులకు ప్రత్యేక అనుమతి [సెలవు] ధృవీకరణ పత్రాన్ని మంజూరు చేసింది. లేబర్ అప్పీలేట్ ట్రిబ్యునల్ ఉత్తర్వుపై అప్పీల్ చేయడానికి యజమానులు ప్రత్యేక సెలవు కోసం దరఖాస్తులు దాఖలు చేశారు మరియు ఈ కోర్టు 23

ఏప్రిల్, 1953 నాటి ఆర్డర్ ద్వారా అప్పీల్ చేయడానికి ప్రత్యేక అనుమతిని మంజూరు చేసింది. ఫలితంగా 1953లోని లేబర్ అప్పీలేట్ ట్రిబ్యునల్ , సి. ఏ [CA]నం. 140 నుండి 143 ఉత్తర్వుకు వ్యతిరేకంగా ఇప్పుడు మాకు చేసిన నాలుగు అప్పీళ్లు ; మరియు రాజ్యాంగంలోని ఆర్టికల్ 226 ప్రకారం, సి. ఏ [CA] నెం.156 మరియు 157 లో యజమానుల దరఖాస్తును తిరస్కరించిన హైకోర్టు ఆర్డర్ నుండి ఉత్పన్నమైె మా ముందున్న రెండు అప్పీళ్లు .

ఈ అప్పీళ్లన్నీ చట్టం యొక్క సాధారణ ప్రశ్నను లేవనెత్తినందున , వాటిని ఒక తీర్పు ద్వారా సౌకర్యవంతంగా పరిష్కరించవచ్చు.

యజమానుల తరపున హాజరైన మిస్టర్ డాఫ్తరీ , 15 జూన్, 1951 నోటిఫికేషన్ ద్వారా ఏర్పాటైన ఇండస్ట్రియల్ ట్రిబ్యునల్‌కు సూచించబడిన , యజమానులు మరియు ఉద్యోగుల మధ్య నాలుగు వివాదాలు ఇప్పటికీ ఆ ట్రిబ్యునల్ ముందు పెండింగ్‌లో ఉన్నాయని వాదిస్తూ, ఆ ట్రిబ్యునల్ ఏ మరియు ఆ ట్రిబ్యునల్ మాత్రమే వాటిపై న్యాయనిర్ణయం చేయగలదు మరియు వాటిపై తన అవార్డును ఇవ్వగలదు మరియు 27 జూన్, 1952 నోటిఫికేషన్ ద్వారా ఏర్పాటైన రెండవ ట్రిబ్యునల్‌కు సూచనలను స్వీకరించడానికి లేదా వాటికి సంబంధించిన ఏవైనా అవార్డులను ఇవ్వడానికి అధికార పరిధి లేదు అని వాదించిరి. పారిశ్రామిక వివాదాల చట్టం ప్రకారం పరిమిత కాలానికి ట్రిబ్యునల్‌ను నియమించే అధికారం ప్రభుత్వానికి లేదని , ట్రిబ్యునల్‌ను ఏర్పాటు చేయడానికి మరియు కొన్ని వివాదాలను దానికి సూచించడానికి మాత్రమే ప్రభుత్వానికి అధికారం ఉందని వాదించారు .

చట్టంలోని నిబంధనలలో , ఒకసారి నియమించబడిన ట్రిబ్యునల్ లో వివాదం సూచించిన తర్వాత, అది అయిపోయిన తర్వాత , అంటే, దాని అవార్డును అందించిన తర్వాత మాత్రమే ఆ ట్రిబునల్ పని చేయడాన్ని నిలిపివేయవచ్చు అని అంతర్లీనంగా చెప్పబడింది.

ట్రిబ్యునల్ నుండి దానిని ఉపసంహరించుకోవాలని మరియు దానిని మరొక ట్రిబ్యునల్‌కు అప్పగించాలని చట్టంలోని సెక్షన్ 10 ప్రకారం ఒకసారి ప్రస్తావించిన తర్వాత ప్రభుత్వానికి అధికారం లేదని కూడా వాదించిరి. మొదటి ట్రిబ్యునల్ సభ్యులు ఆ సూచనలను విని వారిని అవార్డును ఇచ్చేలా ఆదేశించాలని సూచించారు. మా అభిప్రాయం ప్రకారం , చట్టంలోని నిబంధనల ప్రకారం ఈ వాదాలు ఏవీ నిలువజాలవు :

ఈ చట్టం లోని సెక్షన్ 7 ఈ క్రింది విధంగా ఉంది ;

"ఈ చట్టంలోని నిబంధనలకు అనుగుణంగా పారిశ్రామిక వివాదాల తీర్పు కోసం తగిన ప్రభుత్వం ఒకటి లేదా అంతకంటే ఎక్కువ పారిశ్రామిక ట్రిబ్యునల్‌లను ఏర్పాటు చేయవచ్చు.

(2) ప్రభుత్వం నియమించాలని భావించినా ఒక ట్రిబ్యునల్‌లో తగిన సంఖ్యలో స్వతంత్ర సభ్యులు ఉంటారు , మరియు ట్రిబ్యునల్ లో ఇద్దరు లేదా అంతకంటే ఎక్కువ మంది సభ్యులను కలిగి ఉంటే, వారిలో ఒకరు దాని ఛైర్మన్‌గా నియమించబడతారు ....".

సెక్షన్ 8 ఏ కారణం చేతనైనా ఛైర్మన్ లేదా కోర్టు లేదా ట్రిబ్యునల్‌లోని మరే ఇతర సభ్యుని ఖాళీ ఏర్పడితే, ప్రభుత్వం ఛైర్మన్ విషయంలో , మరియు ఇతర సభ్యుల విషయంలో , సెక్షన్ 6 లేదా సెక్షన్ 7 యొక్క నిబంధనల ప్రకారం , ఖాళీని భర్తీ చేయడానికి , మరొక స్వతంత్ర వ్యక్తిని నియమించడం ద్వారా మరియు పునర్నిర్మించిన కోర్టు లేదా ట్రిబ్యునల్ ముందు విచారణ కొనసాగించవచ్చు. సెక్షన్ 7 ప్రభుత్వ అధికారాలను ఏ విధంగానూ పరిమితం చేయదు లేదా పరిమిత కాలానికి లేదా పరిమిత సంఖ్యలో వివాదాలను నిర్ణయించడానికి ట్రిబ్యునల్‌ను ఏర్పాటు చేయటాన్ని నిరోదించదు. ఇండస్ట్రియల్ ట్రిబ్యునల్‌లు ఏర్పాటు చేయబడిన స్వభావం మరియు ఉద్దేశ్యం నుండి , అటువంటి ట్రిబ్యునల్‌లను శాశ్వతంగా ఏర్పాటు చేయరాదని స్పష్టంగా తెలుస్తుంది. కొన్ని పారిశ్రామిక వివాదాలు తలెత్తినప్పుడు మాత్రమే అటువంటి ట్రిబ్యునల్‌లు ఏర్పాటవుతాయి మరియు సాధారణంగా అటువంటి ట్రిబ్యునల్‌లు వాటికి సూచించిన వివాదాలు పరిష్కరించబడనంత కాలం పనిచేస్తాయి. అయితే ఈ ట్రిబ్యునల్‌లు త్వరితగతిన పని చేసేలా మరియు తమ ఉనికిని పొడిగించుకోకుండా చూసేందుకు , వాటి జీవిత కాల పరిమితిని నిర్ణయించడం ప్రభుత్వానికి లేదని ఈ పరిస్థితి నుండి ఊహించలేము . అయితే, మిస్టర్. డాఫ్తరీ వాదిస్తూ, సెక్షన్ 7 లోని భాష లోని పదజాలంలో చేర్చగలిగేంత విస్తృతంగా ఉన్నప్పటికీ , ప్రభుత్వం ట్రిబ్యునల్‌లను ఏర్పరచగల అధికారాన్ని ఏ కాలంలోనైనా సముచితమని భావించినప్పటికీ , దాని భాష యొక్క ఈ విస్తృత నిర్మాణం చట్టంలోని ఇతర నిబంధనలు వలన పరిమితం చేయబడిందని వాదించారు. సెక్షన్ 4 లోని సమన్వయ [రాజీ] అధికారులతో నిబంధనలను ఆయన ప్రస్తావించారు . సెక్షన్ 4 లోని సబ్ సెక్షన్ (2) ప్రకారం ఒక నిర్దేశిత ప్రాంతం లేదా నిర్దిష్ట ప్రాంతంలోని నిర్దిష్ట పరిశ్రమల కోసం లేదా ఒకటి లేదా అంతకంటే ఎక్కువ పేర్కొన్న పరిశ్రమల కోసం మరియు శాశ్వతంగా లేదా పరిమిత కాలానికి ఒక సయోధ్య అధికారిని నియమించవచ్చని తెలియచేస్తుంది. సయోధ్య [రాజీ] అధికారుల విధుల స్వభావాలు భిన్నమైన స్వభావాన్ని కలిగి ఉండటంతో , వారిని శాశ్వతంగా లేదా పరిమిత కాలానికి నియమించవచ్చని నిబంధన రూపొందించబడింది. ఈ నిబంధనల నుండి ఇండస్ట్రియల్ ట్రిబ్యునల్‌లకు సంబంధించి కూడా అదే లేదా వేరే ఉద్దేశాన్ని ఊహించడం కష్టం. వారు నిర్దిష్ట వివాదం కోసం తాత్కాలికంగా నియమించబడవచ్చు. ఈ కారణంగానే ట్రిబ్యునల్‌ల ఏర్పాటు కి సంబంధించి ప్రభుత్వ

అధికారాలపై ఎటువంటి పరిమితి విధించబడలేదు మరియు ప్రభుత్వానికి చాలా విస్తృతమైన విచక్షణాధికారం ఇవ్వబడింది మరియు ఒక నిర్దిష్ట ప్రాంతంలోని పరిస్థితి లేదా ఒక నిర్దిష్ట సందర్భంలో డిమాండ్ చేయబడింది అది ఏదైనా పరిమిత సమయం లేదా ఒక నిర్దిష్ట కేసు లేదా కేసుల కోసం పరిస్థితులకి తగినట్లుగా భావించి వారిని నియమించవచ్చు. ఒక ట్రిబ్యునల్‌కు ఒకసారి రిఫరెన్స్ చేసినట్లయితే, ఆ ట్రిబ్యునల్ ద్వారా తీర్పును తప్పనిసరిగా ముగించాలి మరియు ఆ ట్రిబ్యునల్ మాత్రమే అవార్డును ఇవ్వాలి , మరియు జీవితకాలం అనే ప్రతిపాదన కోసం చట్టంలోని 15 నుండి 20 సెక్షన్‌ల నిబంధనలను ప్రస్తావించారు. తీర్పు కోసం వివాదం యొక్క సూచన తేదీ మరియు అవార్డు తేదీ మధ్య ట్రిబ్యునల్ తగ్గించబడదు. సెక్షన్ 15 ప్రకారం, ఒక పారిశ్రామిక వివాదాన్ని తీర్పు కోసం ట్రిబ్యునల్‌కు సూచించినట్లయితే , అది దాని విచారణను త్వరితగతిన నిర్వహించాలి మరియు ఆచరణ సాధ్యమైన త్వరలో , దాని ముగింపుపై , సంబంధిత ప్రభుత్వానికి దాని అవార్డును సమర్పించాలి. మిస్టర్ డాఫ్టరీ యొక్క వాదనికి మద్దతు ఇచ్చే భావం ఏ నిబంధనల నుండి ఐనా ఉన్నట్లు వారు వాదనని లేవనెత్తినట్లు మాకు గోచరించుట లేదు. ఇది ట్రిబ్యునల్ త్వరితగతిన పనిచేయాలని మరియు వీలైనంత త్వరగా దాని అవార్డును అందించాలని నిర్దేశించే నిబంధన. సెక్షన్ 20(3) ఈ నిబంధనలలో ఉంది:-

"ట్రిబ్యునల్ ముందు ప్రొసీడింగ్‌లు తీర్పు కోసం వివాదానికి సంబంధించిన రిఫరెన్స్ తేదీ నుండి ప్రారంభమైనట్లు పరిగణించబడుతుంది మరియు అటువంటి – ప్రొసీడింగ్‌లు అవార్డు అమలులోకి వచ్చే తేదీతో ముగిసినట్లు పరిగణించబడుతుంది సెక్షన్ 17-A ప్రకారం ."

ఈ విభాగం ప్రక్రియల ముగింపు మరియు ప్రారంభానికి సంబంధించిన తేదీ లేదా టెర్మినస్‌ని నిర్దేశిస్తుంది. పరిమిత కాలానికి ట్రిబ్యునల్‌ను నియమించే ప్రభుత్వ అధికారాన్ని ఏ విధంగానైనా తగ్గించే విధముగా చూడటం కష్టం. విచారణలు పెండింగ్‌లో ఉన్న సమయంలో సేవా షరతులకు సంబంధించిన విషయములు సెక్షన్ 33 లోని నిబంధనలో సూచన చేయబడింది . తీర్పు పెండింగ్‌లో ఉన్న కార్మికుల సేవా నిబంధనలలో ఎటువంటి మార్పు ఉండదని అందులో అందించబడింది. మా అభిప్రాయం ప్రకారం , లేబర్ అప్పీలేట్ ట్రిబ్యునల్ మరియు హైకోర్టు ఆభిప్రాయపడినట్లుగా ఈ నిబంధనల నుండి ట్రిబ్యునల్‌కు సూచించబడిన వివాదాన్ని ప్రభుత్వం ఉపసంహరించుకోలేదని లేదా ఒక నియామకం చేయలేమని సెక్షన్ 7 లో అంతర్లీనంగా ఉందని భావించలేమని పేర్కొన్నారు. మా అభిప్రాయం ప్రకారం , సెక్షన్ 7 లోని నిబంధనల ప్రకారం , సంబంధిత ప్రభుత్వానికి పరిమిత సమయం వరకు ట్రిబ్యునల్‌ను ఏర్పాటు చేయడానికి పుష్కలమైన అధికారం ఉంది , తద్వారా ఆ సమయం ముగిసిన తర్వాత దాని జీవితం స్వయంచాలకంగా ముగుస్తుంది. అందువల్ల, మొదటి ట్రిబ్యునల్‌ను ఒక సంవత్సర కాలానికి నియమించే నోటిఫికేషన్ చట్టవిరుద్ధమని మరియు మొదటి ట్రిబ్యునల్ ఉనికిలో

కొనసాగుతుందని డాఫ్తరీ గారి యొక్క వాదన ఎటువంటి బలం లేకుండా ఉంది. మొదటి ట్రిబ్యునల్ సభ్యులు అందుబాటులో ఉన్నంత వరకు ప్రభుత్వం మొదటి ట్రిబ్యునల్‌కు సూచించిన వివాదాన్ని ఉపసంహరించుకోలేదని మరియు దానిని 'రెండవ ట్రిబ్యునల్‌కు అప్పగించలేదు అని అతని తదుపరి వాదన కూడా నిలువజాలదు.

1952 జూన్ 27న జారీ చేసిన నోటిఫికేషన్ ఎలా చూసినా లోపభూయిష్టంగా ఉందని తత్కారణంగా రెండవ ట్రిబ్యునల్ సరిగ్గా ఏర్పాటు చేయబడలేదు అని మిస్టర్ డాఫ్తరీ వా దించారు. నోటిఫికేషన్‌లోని పదాలు లో , ఒక సంవత్సరం గడువు ముగిసే సమయానికి కార్యాలయంలో చైర్మన్ మరియు ఇద్దరు సభ్యులు మొత్తం రెండూ ఖాళీలు సంభవించాయి అని అధికారాల అమలులో లోపం జరిగింది అని సెక్షన్లు 7 మరియు 8 ప్రకారం మైసూర్ మహారాజా ఒక పారిశ్రామిక ట్రిబ్యునల్‌ను ఏర్పాటు చేయడం పట్ల సంతోషం వ్యక్తం చేశారు అని వ్రాయబడినది. చట్టంలోని నిబంధనలకు అనుగుణంగా మైసూర్ రాష్ట్రంలోని పారిశ్రామిక వివాదాల తీర్పు మరియు ఇంకా కింది వ్యక్తులను చైర్మన్ మరియు సభ్యులుగా నియమించాలి. ఈ నోటిఫికేషన్ సరైన పదజాలం తో వ్రాయబడలేదు. మొదటి ట్రిబ్యునల్ యొక్క జీవితం స్వయంచాలకంగా సమయ ప్రవాహం ద్వారా ముగిసినప్పుడు , లేదా కార్యాలయంలో నిజంగా ఖాళీ ఉన్నదా అన్న ప్రశ్న నిజంగా తలెత్తింది. ముఖ్యంగా నోటిఫికేషన్ సెక్షన్ 7 ప్రకారం రూపొందించబడిందని మరియు ఎక్స్‌ప్రెస్ భాషలో ప్రభుత్వం అని చెప్పింది మైసూరు రాష్ట్రంలో పారిశ్రామిక వివాదాల పరిష్కారానికి పారిశ్రామిక ట్రిబ్యునల్‌ను ఏర్పాటు చేయడం నిబంధనలకు అనుగుణంగా ఉంది. సెక్షన్ 8కి మరియు నోటిఫికేషన్‌లోని ఖాళీకి సంబంధించిన సూచనలు మిగులు స్వభావాన్ని కలిగి ఉంటాయి మరియు బాధ్యుల యొక్క గందరగోళ ఆలోచన ఫలితంగా అయి ఉంటాయి. నోటిఫికేషన్‌లోని చివరి పేరా ఎలాంటి సందేహాలకు తావు లేకుండా విషయాన్ని స్పష్టం చేసింది. ఇది పారిశ్రామిక వివాదాల చట్టంలోని సెక్షన్ 10 (1) (సి) ప్రకారం , మైసూర్ మహారజా ఈ నోటిఫికేషన్ క్రింద ఇప్పుడు ఏర్పాటైన ట్రిబ్యునల్ అన్ని సూచనలను విని పరిష్కరిస్తుంది అని జూన్ 15 , 1951 నోటిఫికేషన్ ప్రకారం తెలియచేస్తిరి , జూన్ 15 , 1952నోటిఫికేషన్ మునుపటి నోటిఫికేషన్ ను విస్మరించబలేదు. ఈ నోటిఫికేషన్ వివాదాలను మొదటి దశ నుండే విచారించాలని కొత్తగా పునః విచారణ ప్రారంభించకూడదు అని నిర్దేశించలేదు. వివాదాల పరిష్కారానికి ట్రిబ్యునల్‌ను ఏర్పాటు చేసింది అని నోటిఫికేషన్ లోని ఆఖరి పెరాలో స్పష్టంగా ఉంది. ఈ వివాదాలు మొదటి ట్రిబ్యునల్‌లో పెండింగ్‌లో ఉన్నప్పుడు అందులో కేవలం నిర్న యించవలసిన అంశములు మాత్రమే రూపొందించబడ్డాయి మరియు ఆ అంశములపై ఏమైనా సమస్యలపై ఏదైనా పార్టీకి ఏదైనా అభ్యంతరం ఉంటే, అది కొత్తగా ఏర్పాటు [రీ కేస్ట్] చేయమని కోరడానికి అవకాశం ఏర్పాటు చేస్తున్నాం. మిస్టర్ డాఫ్తరీ ఈ విషయాన్ని పెద్దగా నొక్కిచెప్పలేదు మరియు ఇది నిజంగా విద్యాపరమైన ఆసక్తి కలదే.

పైన చెప్పిన కారణాల వలన , మా అభిప్రాయం ప్రకారం , ఈ అప్పీల్లు వేటిలోనూ బలం లేదు. తదనుగుణంగా వాటి నన్నిటిననీ కొట్టివేయడమైనదితొలగిస్తారు. కానీ కేసు పరిస్థితులలో మేము ఖర్చుల విషయములో మేము ఎటువంటి ఆర్డర్ చేయము.

అప్పీళ్లు కొట్టివేయబడ్డాయి.

అన్ని అప్పీళ్లలో అప్పీలుదారులకు ఏజెంట్ : రత్నపర్కి అనంత్ గోవింద్.

అన్ని అప్పీళ్లలో ప్రతివాదులకు ఏజెంట్ : యస్ సుబ్రమణియన్